

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 55. Nestorius Episcopus Constantinopolitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. adnotaretur, S. Augustino instantे, dixit
 A. C. 428. iratus: *præstitisset illa credere, quæ de te*
absente acceperam, nunc te tanta fama lon-
ge imparem inveni. S. Augustinus respon-
 dit: *dixeram tibi, sæpe famam fallere.*
Veritatem dixisti, reposuit Pascentius:
 & S. Augustinus: *cum igitur aliud a fa-*
ma, aliud a me ipso acceperis, fallax sit
illa, si modo ego verax sim. Persevera-
 vit Pascentius negando, posse se consen-
 tire, ut quidquam scriberetur, dicens,
 forte sibi lites suscitandas ob leges, in Ha-
Possid. ibid. reticos latas. S. Augustinus vero cum
 præsentibus Episcopis colloquium pro-
 cutus est, prædicens, quod etiam conti-
 git, quemque deinde, quod sibi placeret,
 in publicam lucem sparsurum.

§. LV.

Nestorius Episcopus Constantinopo-
litanus.

Sup. n. 44. Sedes Constantinopolitana post Sisinnii
Socr. VII. obitum aliquamdiu vacavit, quamvis
c. 29. Libe-non deessent, qui Philippum, & alii, qui
rat. brev. Proclum in Episcopum exoptarent; ut
c. 4. Evagr. vero omnis ambitionis tolleretur occa-
1. hist. c. 7. sio, in aula decreverunt, nullum hujus
 Ecclesiæ Clericum in hanc Sedem collo-
 care. Ergo externus advocatur; Nesto-
 riis is fuit, natus Germaniciæ, sed Antio-
 chiæ educatus, ubi adhuc infans baptiza-
 tus fuerat. Ad vitam Monasticam insi-
 tatus

tutus fuerat in Euprepii Monasterio, quod Sæculum V.
 a portis Antiochiæ duobus tantum stadiis distabat. Episcopus Theodotus eidem, in Presbyterum ordinato, munus Catechista imposuit, ut fidem explicaret ad Baptismum aspirantibus, & contra Hæreticos defenderet. Omnino etiam zelosissimus videbatur adversus Arianos, Apollinaristas, & Origenistas, Hæreticos tunc temporis in Oriente omnibus maxime invisos. Præterea S. Joannem Chrysostomum se in omnibus admirari, & imitari palam profitebatur (*), amœnam vocem, *Theod. IV.* & eloquendi facilitatem natura dederat, *hær. fab. c.* sed deerat soliditas. Placere quærebat, *12. Id. ad Sporat. 10.* & populi plausus sibi conciliare. *Om. 4. p. 696.* Omnia oculos vultus pallore, veste subnigra, ingressu lento in se trahebat, hominum frequentiam, & forum publicum visitabat, plerumque domi libris suis incumbens. Hac vitæ ratione magnam sibi virtutis, Doctrinæ, & eloquentiæ opinionem comparavit. Igitur Constantinopolim *Evagr. I.* accersitus, secum Presbyterum, cui nomen Anastasius, rerum suarum omnium consciun, adduxit; in via inviserunt Theodorum Mopsuestenum, a quo Nestorius perversam Doctrinam, quam postea docuit, haussisse dicitur. Theodorus Mopsue-

(*) Ergo nulla schismatis inter ipsum, & Romanam Ecclesiam causa fuit.

Sæculum V. Mopsuestenus haud diu post hæc e vivis
A.C. 428. abiit, nec ei diu supervixit Theodosius,
 Episcopus Antiochenus, cui Joannes,
 Theodori Discipulus, successit. Theo-
Theod. hist. doretus, memorata horum virorum mor-
V. c. 40. te, historiam suam clausit.

Elapsis tribus mensibus post obitum S.
Socr. XII. sinnii Episcopi Nestorius Constantinop-
c. 29. lim advenit, & decima mensis Aprilis or-
 dinatus est, Felice, & Tauro Consulibus,
 nempe anno 428. In primo sermone d-
 xit, conversa ad Imperatorem oratione,
Nestorius. hæc verba a multis bene notata: *da mi-
 bi, Domine! terram Hæreticis purgatam,*
& ego tibi Cælum dabo. Extermina me-
cum Hæreticos, & ego tecum Persas ex-
tirpabo. Hæc verba vulgo quidem Hære-
 ticos infenso, placuere, aliis vero Nestorii
 ingenium leve, & affectibus obnoxium vi-
 sum est, quod primo ingressu immodicum
 mentis impetum prodidisset. Quinta
 post ordinationem die, Arianis domum,
 quo clam solebant convenire, afferre
 voluit, illi in desperationem acti, ignem
 loco subjiciunt, quo etiam vicina ædifi-
 cia correpta, & incendiarii invidiosum
 nomen Nestorio hæsit. Novatianos quo-
 que pellere sibi proposuerat, sed Aulæ
 auctoritas fervorem repressit. Quarto-
 decimanos in Asia, Lydia, & Caria perse-
 cutus, commotæ prope urbes Sardia, &
 Miletum seditionis causa fuit, quæ mul-
 tis

tis interitum accivit. In eo, inquit So- Sæculum V.
cates, contra Ecclesiæ usum agebat. A. C. 428.

Antonius Episcopus Germæ, Helle- *Socr. VII.*
sponti urbe, Macedonianos pertinaciter *c. 31.*
persequebatur, dicens, se, a Nestorio jus-
sum, id facere. Hi aliquamdiu persecu-
tionem passi, deinde extrema tentarunt;
immissis Sicariis Antonium intereme-
runt; inde in pœnam Nestorius iisdem
Ecclesiæ, quas habebant, eripuit. Anno
429. Ecclesiæ suas Constantinopoli, Cy-
zici, & plures alias in Hellesponto amife- *Marcell.*
runt. Aliqui eorum ad Ecclesiæ redie- *Chro. 429.*
runt.

Legem etiam Theodosii junioris ha- *L. 65. C. Th.*
bemus, Constantinopoli, trigesima Maji *de Hær.*
428. nempe sex hebdomadas post ordina-
tionem Nestorii, datam, qua Hæretici Ec-
clesias, Catholicis ereptas, sine mora re-
stituere jubentur, & prohibentur novos
Clericos ordinare, adjecta, si auderent,
decem librarum aurearum pœna. De-
inde ad diversa Hæreticorum genera des-
cenditur, ne Ariani, Macedoniani, aut
Apollinaristæ Ecclesiæ in quacunque Ci-
vitate habeant, hac lege vetatur. No-
vatianis, & Sabbatianis tantum prohibe-
tur, ne quidquam innovent; at omnis
conveniendi ad orandum licentia per om-
nes Imperii Romani terras tollitur Euno-
mianis, Valentinianis, Montanistis, Pris-
cillianistis, ita a Priscilla, non vero a Pris-
cilia.

Sæculum V. cilliano, dictis, Phrygibus, Marcionis,
A. C. 428. Borborianis, Messalianis, Euchititis,

Enthusiastis, Donatistis, Audianis, Hy-
droparastatis, Alcodrugitis, Photinianis,
Paulinianis, Marcellianis, & denique Ma-
nichæis, qui (ut verba Legis sonant) in
profundum impietatis delapsi sunt, & et-
iam ex urbibus ejiciendi. In hac Lege

nulla Pelagianorum mentio; nempe his

Mart. Chro. Nestorius favebat. Eodem anno 428,
ibid. vigesima sexta Sept. memoria S. Joannis
Chrysostomi celebrari coepit; haud du-
bie Nestorii, popularis ejus, & admirato-
ris opera.

§. LVI.

S. Cœlestini Decretales.

Cœlest. ep. 2. Eodem anno S. Cœlestinus Papa Epito-
to. 2. conc. lam Decretalem ad Episcopos Pro-
vinciarum Viennensis, & Narbonensis de-
dit, ut quosdam abusus emendaret. Qui-
dam Episcopi vestitu singulari gaudebant
incedere. Nempe involuti pallio Philo-
sophico, & cingulo lumbos circumdati,
dicentes, præceptum esse in Evangelio:

Luc. 12. 35. *sunt lumbi vestri præcincti. Si bæc ad lit-
teram accipiantur, dicit Papa: quare non
etiam lucernas ardentes in manibus por-
tant, sicut & baculos? bæc S. Scriptura
verba in sensu Mysticæ sunt intelligenda;
Cingulum Castitatis symbolum est; bacu-
lus Regimen Pastoris, & Lucernæ ardentes*